

MIN DAG: MARRY BJØRNDALEN

Marry lever intenst

Hun ønsker seg verken blomster eller andre ting til bursdagen, men tar gjerne imot pengegaver til Butterfly Friends prosjekt om å stoppe kjønnslemlestelse av små jenter i Gambia.

MODUM: I morgen holder den engasjerte 80-åringen åpent hus hjemme på Bjølgerudjordet, og i den store stuen håper hun det blir trangt om plassen.

- Jeg ønsker meg ingenting. Jeg har alt jeg trenger. Men hvis 80-årsdagen min kan bidra til å hjelpe små jenter fra å bli omskåret, så ønsker jeg meg penger til vårt prosjekt om kjønnslemlestelse i Gambia. Det er en grusom tradisjon, sier Marry.

Marry har vært med i den frittstående organisasjonen Butterfly Friends siden Anbjørn Juliussen startet den for ti år siden. Siden da har Marry flere ganger vært i Gambia for å hjelpe til med de forskjellige prosjektene. De har nå 125 ansatte i Gambia og 1.800 elever. Siden alle inntektene kommer fra fadderskap, loppemarked, lodd-salg og gaver, for å nevne noe, ligger det mye egeninnsats bak hvert prosjekt.

Nå sitter hun og strikker et babyteppe til butikken de i november åpnet i Vikersundgata, hvor også all fortjeneste går til organisasjonen.

VIRKELYSTEN

Marry har alltid levd, og lever fortsatt et meget aktivt liv. Hun vokste opp i Hokksund, flyttet til Åmot i 1952 og giftet seg med Rolf. Etter at hun ble enke i 1987, bygde hun seg nytt hus i Vikersund.

ALLTID BESKJEFTIGET. Marry Bjørndalen må alltid ha noe å henge fingrene i, og strikketøyet er en god avveksling.

FOTO: MARIT SVARVERUD

Engasjementet rundt det å hjelpe andre, har alltid stått i fokus. Hun har vært leder i Prison Fellowship Norway, og i ti år var hun leder for besøkstjenesten for fengslene i Buskerud.

Hun har kjørt hjelpesendinger til Polen, Russland, Romania og Afrika. Selv om hun synes disse turene har vært en stor psykisk påkjenning når hun ser hvor glade de blir av å få litt av vår overflod, har hun fortsatt.

I regi av Prison Fellowship har hun besøkt fengsler i mange land. De som har gjort sterkest inntrykk

på henne var i Peru, Madagaskar, Afrika og Brasil.

- Det er et trist syn. Grisen i Norge har det bedre. På Madagaskar fikk fangene en kilo ris i uken som de måtte stelle i stand selv på åpen varme midt på plassen. Det tristeste var det å se de ti barna som bodde der sammen med foreldrene. De hadde et lekerom med grå murvegger. Ingen leker, sier Marry.

ENERGISK

Hun har opplevd mange forskjellige kulturer, og har alltid likt å

reise. Opplevelser fra Kina, Grønland, Island, Holland og Egypt har satt spor. De gir minner for livet. Og ikke minst, innsikt i andre holdninger og levesett. En viktig lærdom, synes Marry.

Som ung utdannet hun seg først ved Arbeidslederskolen på Kongsberg. Der var hun eneste jente i klassen, for den gang var det svært uvanlig med kvinnelige ledere. Ved siden av full jobb tok hun først videreutdanning ved Sosialskolen i Oslo. Og siden studerte hun både psykologi, sosialpedagogikk, jus, kriminologi og veilederkompetanse ved Universitetet i Oslo.

I voksen alder har hun hatt forskjellige jobber, og det er ikke mer enn fem år siden hun ga seg i yrkeslivet.

Etter å ha vært lærer i mange år, jobbet hun mange år som attføringskonsulent. De siste årene var hun faglig ansvarlig ved Kimerud Bo- og Arbeidskollektiv på Øst-Mo-dum.

- Under utdanningen var jeg så heldig å få praksisplass ved Modum Bads Nervesanatorium, med Gordon Johnson som veileder. Det viktigste jeg lærte av han var at jeg skulle møte folk med store øyne og ører, og en liten munn, forteller Marry, som trykket lærdommen til sitt bryst.

På fritiden har hun også vært instruktør for Norges Idrettsforbund, både i langrenn og turn.

Livet har lært henne å sette pris på hvor godt vi har det i Norge.

- Vi har ingen ting å klage over. Som liten lærte jeg hjemme at vi alltid skulle ha åpent hus og noe å gi bort. Livet har ikke alltid vært lett, men jeg gjør det beste ut av det. Og jeg vet at glede smitter, smiler Marry, som gleder seg til i morgen.

MARIT SVARVERUD
modumkontoret@dt.no